

її власник. Звільнення від сплати податку на нерухомість регулюється ст.7 закону «Про місцеві податки і збори», згідно з яким звільняються від оподаткування:

— сільськогосподарські будівлі або їх частини, на яких здійснюють лісове господарство, рибальство, або спеціальне сільськогосподарське виробництво;

— земля, будівлі чи їх частини, зайняті здійсненням діяльності асоціацій дітей та молоді в галузі освіти, науки і техніки, фізичної культури і спорту;

— національні парки та заповідники; сімейні сади, альтанки і господарські будівлі корисною площею до 35 м²;

— університети, науково-дослідні інститути та допоміжні наукові підрозділи Польської академії наук;

— підприємства, які мають статус центру досліджень і розробок;

— майно церков і релігійних установ та ін.

Необхідність та ефективність стягнення податку з нерухомого майна багато в чому визначені історичним досвідом його існування й результативністю застосування в більшості розвинутих країн світу. Ще А.Сміт пропонував перенести основну частину податкового тягаря з прибутку і заробітної плати на земельну ренту. Зарубіжний досвід свідчить, що податок на нерухомість при умові його правильного застосування може стати однією з найвагоміших статей дохідної частини місцевих бюджетів. Високі показники мають і надходження з цього виду оподаткування до місцевих бюджетів у Польщі. Так, у бюджет гміни Вроцлав на 2012 рік дохід з податку на нерухомість становив близько 280 тис. злотих, або близько 60 % від усіх податкових надходжень [2]. Не дивлячись на такі позитивні показники, оподаткування нерухомості в Польщі все ж перебуває на стадії постійного вдосконалення і модернізації.

Література:

1. «PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI» / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.finanse.mf.gov.pl/pl/podatki-i-oplaty-lokalne/podatki-od-nieruchomosci>

2. Uchwała Nr XXIX/997/08 Rady miejskiej Wrocławia z dnia 30 grudnia 2012 r. w sprawie budżetu na 2013 rok. - Режим доступу : <http://www.wroclaw.pl/ml05952>

3. Фліссак Н. Світовий досвід у справлянні податку на нерухоме майно / Н. Фліссак // Консультант. — 2007.

Володимир Левицький

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник: к.е.н., доцент Кізіма А. Я.

ПЛАНУВАННЯ ТА ПРОГНОЗУВАННЯ ЯК ЧИННИК ЗНИЖЕННЯ РИЗИКУ НЕДООТРИМАННЯ ПОДАТКОВИХ НАДХОДЖЕНЬ

Планування податкових надходжень – це комплексний багатогранний процес щодо формування податкових надходжень до місцевих і державного бюджету з метою фінансового забезпечення соціального та економічного розвитку як окремих адміністративно-територіальних одиниць, так і держави в цілому.

Основою податкового прогнозування і планування є факторний аналіз динаміки бази оподаткування в цілому і окремих елементів, її складових. Зміни, які відбуваються в економіці країни, вихід її з кризи, вирішення проблем неплатежів бюджету і господарюючих суб'єктів один одному визначають можливості зміни акцентів в оцінці факторів, які впливають базу оподаткування, появу інших її елементів і характеристик.

Податкове прогнозування і планування – це не механічне визначення розміру майбутніх надходжень у бюджеті відповідних органів влади, а творчий процес вияву і мобілізації резервів, вирішення загальнодержавних, галузевих регіональних та інших завдань на найближче майбутнє і перспективу [1, 58].

Необхідність прогнозування надходжень від зовнішньоекономічної діяльності викликана наступними обставинами. По - перше, надходження від зовнішньоекономічної діяльності мають становити значну частку в структурі дохідної частини державного бюджету.

Що ж стосується рівномірного розподілу в територіальному розрізі, то митні податки в повному обсязі надходять до Державного бюджету України і вже звідти розподіляються згідно з потребами регіонів. Фактично податок на додану вартість із ввезених на територію України товарів, акцизний податок із ввезених на територію України товарів, ввізне мито та вивізне мито є надійним джерелом, за рахунок якого здійснюється фінансування дотацій вирівнювання адміністративно-територіальним одиницям.

Прогнозування надходжень від зовнішньоекономічної діяльності здійснюється під дією наступних чинників.

До першої групи чинників, що суттєво впливають на обсяг надходжень від зовнішньоекономічної діяльності, належать зміна нормативно-правової бази України та законодавства країн-контрагентів, залучення України до системи міжнародних дорожніх перевезень, а також зміна митних правил України. Методика визначення надходжень митних платежів до державного бюджету передбачає аналіз планових змін законодавства, але врахувати їх у повному обсязі фактично неможливо [2, 104].

Зокрема, особливу увагу під час планування надходжень від зовнішньої економічної діяльності треба приділяти пільгам при митному оподаткуванні.

Водночас надання пільг у частині оподаткування експортно-імпортних операцій є суттєвим інструментом державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності. Ця суперечність повністю характеризує наведене вище співвідношення між фіскальною, стимулювальною та регулювальною функціями митних платежів [3, 210].

До другої групи чинників можна віднести зміну кон'юнктури ринку, підвищення (зниження) темпів зростання виробництва в окремих галузях економіки, структурні зміни в економіці, що фактично неможливо передбачити.

До третьої групи чинників належать кількісні чинники, а саме: інфляційні процеси в економіці країни, зміна планових макроекономічних показників (зокрема курсу гривні до долара США та євро) [2, 104].

Література:

1. Кізіма А. Я. Планування та прогнозування податкових надходжень : навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / А. Я. Кізіма.- Тернопіль : Воля. 2005.- 248 с.
2. Іванов Ю.Б. Податковий менеджмент: Підручник / Ю.Б. Іванов, А. І. Крисоватий, А. Я. Кізіма, В. В. Карпова. – К.: Знання, 2008. – 525 с.
3. Планування податкових надходжень: теорія та практика: [монографія] / за заг. ред. Л.Л. Тарангул.- Ірпінь: Національний університет ДПС України, 2011.- 339 с.

Олександр Лівецький

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: к.е.н., доцент Бречко О. В.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗДІЙСНЕННЯ МИТНОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ

В умовах поглиблення зв'язків з європейськими країнами, розвитку зовнішньоторговельних відносин, туризму, поширення міграції трудових ресурсів, капіталів, участі у процесах міжнародної митної інтеграції митний контроль істотно ускладнюється й потребує застосування новітніх форм і методів, а також високої професійної підготовки митних службовців. Надзвичайно важливим є його ефективне функціонування і тому, що митний контроль виступає однією із складових економічної безпеки держави.

Згідно чинного законодавства, митний контроль — це сукупність заходів, що здійснюються з метою забезпечення додержання норм Митного кодексу України, законів та